GENÇLERİN EVLENMESİ VE DÜĞÜNLERİ

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذٖى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثٖيرًا وَنِسَٓاءً

Muhterem Müminler!

Yüce Allah şöyle buyuruyor: ***"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, ikisinden birçok erkek ve kadın üretip yayan rabbinize itaatsizlikten sakının."*** (en-Nisâ, 4/1)

Evlilik, insan neslinin muhâfazası için en önemli müessesedir. İffetin, nâmusun korunması için de mükemmel bir kalkandır. Dolayısı ile haramların iyice yayıldığı bu zamanda iffetli kalmanın tek yolu evliliktir. Bu yüzden, evlilik aynı zamanda bir ibadettir. İnsanın kendi nefsi ile mücâdelesinin bir örneği bakımından cihâd olarak nitelendirilebilir. Çünkü bunun neticesinde Allah'ın rızasına ulaşmak vardır. O yüzden Peygamber Efendimiz şöyle buyurmaktadır: *"Kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur. Geriye kalan yarısı için de Allah'a karşı gelmekten sakınsın."* (Taberânî)

Muhterem Müslümanlar!

Evlilik konusunda son derece hassâs olmamız gerekmektedir. Evlilik bir oyuncak olmadığı gibi, evlilikten kaçınmak da doğru değildir. Bunun için evliliğin önemini kavramak, çocuklarımıza nikâhın, aile olmanın ne demek olduğunu anlatmak zorundayız. Evlilikte, moda tabirle "Anlaşamazsak ayrılırız." anlayışı yerine, "Allah'ın izniyle aslâ ayrılmayacağız; birbirimizi seveceğiz, sayacağız, evliliğimizi bir ömür boyu sürdürmek için fedâkârlıkta bulunacağız." anlayışı yaygınlaştırılmalıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

İslâm'ın temel ilkelerinden olan nâmusun ve neslin korunması, ancak Allah adına kıyılan nikâh ile sağlanabilmektedir. Bunun dışında kalan yollar, kişiyi en ağır haramlardan biri olan zinâ gibi ahlâksızlıklara götürmektedir. Zinâ ile beraber ahlâksızlıklar iyice artmakta ve nesil bozulmaktadır. Nikâha giden yollar kolaylaştırıldığında ise ahlâk korunmakta ve nesil emniyet altına alınmaktadır. Onun için, evlenecek olan kızımızın ve oğlumuzun nikâha giden yollarını kolaylaştırmamız gerekmektedir.

Değerli Müslümanlar!

Evliliğin ve nikâhın ilan edilmesini geleneklerimiz gereği düğün şeklinde yapıyoruz. Düğünlerimizde eğleniyor, nikâhlarımızı akrâbalarımıza, dostlarımıza ve topluma ilân ediyoruz. Zâten nikâhın ilânı da böyle olmalıdır. Bununla birlikte, maalesef, İslâm'ın asâletine, ahlâkına uymayan düğünlere aşırı derecede çoğaldığını görüyoruz. Bu konuda bilinçli ve uyanık olalım. Hiçbir anlamı olmayan "Bir kere evleniyorlar, ne olur ki?" gibi mazeretlerle Allah için kurduğumuz yuvamızın temelini daha ilk günden yıkmayalım.

Sevgili Kardeşlerim!

Düğünlerimizde isrâfa gitmeyelim. Oğlunu ya da kızını evlendirecek ana babalar, "Kim ne der?" gibi anlamsız sorularla veya "Şanıma yaraşır bir düğün yapmalıyım." gibi uygunsuz yaklaşımlarla karşı tarafı gereksiz yere ağır yük altına sokacak şeyler yapmamalıdır. Sâde ve ciddî olunmalıdır. Yük olunmamalı, bilakis karşı tarafın yükü hafifletilmelidir. Yakınlarımızın ve dostlarımızın bizleri tebrik için geldiği bu günde onlara ikrâmlarımızı yapmalı ve duâlarını almalıyız! Ancak asla aşırıya ve isrâfa kaçmamalıyız! Hele ki Allah'ın harâm kıldığı, bütün kötülüklerin anası olan içkiyi kesinlikle düğünlerimize sokmamalıyız.

Allah cümlemize hayırlı nesiller yetiştirip hayat boyu birlikte olacakları eşlerini bulmalarını ve helâl dairesinde düğünlerini yapıp mürüvvetlerini görmeyi nasip eylesin!

БРАКОСЪЧЕТАНИЕТО ПРИ МЛАДИТЕ И СВАТБАТА

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ

مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ

Уважаеми вярващи!

Всевишния Аллах повелява: ***„О, хора, бойте се от своя Господар, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени“*** (ен-Ниса, 4: 1).

Никяхът (бракът) е най-важната институция, предпазваща човешкото поколение, тъй като е прекрасен щит, закрилящ неговата чест и целомъдрие. Единственият начин, по който човек може да опази своята чест и целомъдрие в днешно време, когато харамът е толкова разпространен, е никяхът – бракосъчетанието. Именно поради това то е прието и за ибадет. Може да се каже също, че е вид борба, тоест джихад, от гледна точка на това, че човек се бори със своето его и в резултат на тази борба достига задоволството на Аллах Теаля. Относно това Пейгамбера (с.а.с.) е казал: *„Когато човек се ожени, той предпазва половината от религията си. Що се отнася до другата половина от нея, нека внимава и не се противопоставя на Всевишния Аллах“* (Таберани).

Уважаеми мюсюлмани!

Трябва да бъдем крайно внимателни относно бракосъчетанието. Бракът не бива да се смята за играчка, нито пък да се избягва. Именно поради това трябва да осъзнаем неговата важност и да разкажем на нашите деца за смисъла и значението на бракосъчетанието и семейството. И вместо да се използва модерният израз преди брака: „Ако не се разберем, ще се разделим“, да се използва и разпространи изразът: „С позволението и помощта на Аллах, никога няма да се разделяме, ще се обичаме и уважаваме взаимно; взаимно ще правим компромиси, за да продължи женитбата ни, докато сме живи“.

Скъпи братя!

Честта, която е от основните принципи на исляма, закриляща идните поколения, може да бъде осигурена единствено с женитба, сторена в името на Аллах. Всички останали пътища водят индивида до зина (прелюбодеяние), което е един от най-големите грехове. Заедно с прелюбодеянието се увеличават и другите неморални постъпки в обществото, което води до развала на идните поколения. Но когато се улеснят пътищата към никяха, моралът се опазва и поколенията се вземат под закрила. Именно поради това по всички възможни начини трябва да улесняваме, помагаме и насърчаваме младите, които са решили да се венчаят.

Скъпи мюсюлмани!

В нашата традиция провъзгласяването на венчавката и никяха става чрез сватбите, които правим. По време тези сватби се веселим и чрез тях разгласяваме на нашите близки, приятели и съселяни нашето бракосъчетание. Но заедно с това, за съжаление, виждаме, че в последно време доста се увеличиха сватбите, които напълно са в разрез с нашата ислямска култура и морал. Затова нека бъдем съзнателни и бдителни в това отношение. Не трябва още от първия ден да разваляме основите на семейното гнездо, което се основава заради Аллах, с празни оправдания като: „Какво ще стане? Та нали един път се женят, нека пийнат и се веселят!“.

Уважаеми братя!

Нека отбягваме разхищенията при сватбите. Нека не се поддаваме на излишни въпроси като „Какво ще кажат хората?“ или пък на разсъждения като „Трябва да вдигна сватба, прилягаща на моето положение“, с които излишно да натоварваме отсрещната страна. Сватбите ни трябва да бъдат скромни и сериозни. В деня, когато всички дойдат да ни поздравят, трябва да ги посрещнем добре, да ги почерпим и да поискаме дуа от тях. Но в никакъв случай не бива да прибягваме към разхищение. Още повече, никога не трябва да позволяваме на нашата сватба да се употребява алкохол, тъй като той е майката на всички злини и строго е забранен. Моля се на Аллах Теаля да отреди на всички нас добри потомства, които да намерят своята половинка, да се съберат по позволен начин, а всички ние да видим тяхното щастие!

EDEP VE HAYÂ

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًاۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

Muhterem Müslümanlar!

Okumuş olduğum ayet-i kerimede Allah Azimüşşân şöyle buyurmaktadır: ***"Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen ağırlık ve azametinle ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin."*** (el-İsrâ, 17/37)

Bu yüzden bugünkü hutbemiz, İslâm'ın en önemli rükünlerinden olan edep ve hayâ konusunda olacaktır. Edep, insanın söz ve hareket olarak diğer insanlarla olan ilişkilerinde ölçülü davranması ve iyi geçinmesidir. Benliğe yerleşen güzel bir özellik olan edep, kişiyi lekeleyici şeylerden koruyan bir melekedir. Hayâ ise, ahlâk ve edebe aykırı, dinî emirlere muhâlif söz ve fiiller karşısında utanmaktır. Diğer bir deyişle hayâ; çirkin şeylerden ruhun sıkılması, edebe aykırı bir işin meydana çıkmasından dolayı kalbin duygulanıp sıkıntı içinde kalmasıdır.

Aziz Müminler!

Allah Teâlâ insanı en güzel bir şekilde yaratmış ve ona doğru yolu gösterecek kitaplar ve peygamberler göndermiştir. Peygamberlerin gönderiliş amaçlarından biri de insanı kâmil bir ahlâkî olgunluğa eriştirmektir. Bizim peygamberimiz ise hadîs-i şerîfinde *"Ben, güzel huyları tamamlamak için gönderildim."* (Muvatta) buyurmuştur. Güzel ahlâk ve hayâ insanı Allah'ın rızasına ulaştıracak en önemli ve gerekli özelliklerdendir. *"Kıyamet günü müminin terazisinde en büyük ağırlığı ahlâkî güzelliği meydana getirir."* (Riyâzu's-Sâlihîn)

Muhterem Kardeşlerim!

Hayâ ve edep, îmânla bağlantılıdır ve îmânın göstergelerinden biridir. Bu özelliği ise yine hadîs-i şerîfte şöyle ifade edilmektedir: *"Îmân, yetmiş küsûr derecedir. En üstünü 'Lâ ilâhe illâllâh (Allah'tan başka ilâh yoktur)' sözüdür, en düşük derecesi de rahatsız edici bir şeyi yoldan kaldırmaktır. Hayâ da îmândandır."* (Buhârî)

Hayâ, hem Allah katındaki hem de insanların yanındaki değerimizi ifade eder. Hayânın en güzeli Allah'a karşı gelmekten sakınmaktır. İnsanı sonsuz nimetlerle donatan, onu bütün varlıklara üstün kılan Yaradana karşı nankör bir tavır takınmak elbette doğru bir davranış değildir. O hâlde Allah'a gerçek mânâda bir îmân, ibadetleri hakkıyla yerine getirmek, emir ve yasaklara uymak, Allah'a karşı hayâlı olmanın alâmetidir.

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz, *"İslâm, güzel ahlâktır."* (Kenzü'l-Ummâl) buyuruyor. Bir Müslüman her zaman ahlâkını güzelleştirmeye ve İslâm ahlâkıyla ahlâklanmaya çalışmalıdır. Çünkü insanı üstün, yaratılış yolunda değerli kılan bu özelliklerdir. Bu yüzden edep ve hayâ ne kadar bizim edinmemiz gereken bir özellik ise o kadar da çocuklarımıza da vermemiz gereken bir duygudur. Peygamberimizin; *"Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir hediye veremez."* (Tirmizî) hadîsinden de anlaşılacağı üzere onlara herşeyden önce güzel ahlâkı öğretmeliyiz. Bununla birlikte ahlâksızlık veya edepsizlik sayılan her türlü davranış ve hareketten de kaçınmalıyız. Aksi takdirde Allah Teâlâ'nın rızasını kaybeder, insanlar arasında da hoşlanılmayan bir kişi haline geliriz, Allah korusun!

БЛАГОНРАВИЕТО (ЕДЕБ) И СВЕНЛИВОСТТА (ХАЯ)

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًاۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

Уважаеми мюсюлмани!

В айета, който прочетох, Аллах Азим-уш-шан повелява: ***„И не върви по земята с надменност! Ти нито ще пробиеш земята, нито ще се въздигнеш колкото планините“*** (ел-Исра, 17: 37).

Вземайки под внимание повеленото от Аллах Теаля, днешното ни хутбе ще бъде относно благонравието (едеб) и свенливостта (хая). Едеб означава човек да бъде учтив и любезен в думите и действията си при взаимоотношенията си с останалите хора. Освен това едебът е благ нрав, установил се в душата на човека, и способност, която го предпазва от лошите дела, които могат да опетнят неговата чест. Що се отнася до свенливостта (хая), то това означава, че човек изпитва смущение и свян заради думите и делата, които са в разрез с установените религиозни морални принципи и повели. Казано по друг начин, човек да чувства срам и притеснение при извършване на нещо, което е в противовес на ислямския морал.

Скъпи вярващи!

Аллах Теаля е създал човека в превъзходен облик, после низпослал книги и изпратил пейгамбери, за да му покажат правия път. Една от основните цели на изпращането на пейгамберите е човекът да достигне пълна морална зрялост. Относно това Расулюллах (с.а.с.) е казал: *„Изпратен съм, за да изградя добрия морал“* (Муватта). Учтивостта, благонравието и свенливостта са сред най-важните качества, които допринасят и помагат на човека да бъде удостоен със задоволството на Аллах. Пейгамбера (с.а.с.) е казал: *„Няма нещо, което ще е по-тежко във везните на вярващия в съдния ден, от добрия нрав“* (Рияз-ус-салихин).

Уважаеми братя!

Благонравието и свенливостта са свързани с вярата и са от нейните показатели. Тези нейни качества са споменати и в хадиса, предаден от Пратеника на Аллах (с.а.с.), в който се казва: *„Вярата има седемдесет и няколко степени. Най-високата от тях са словата „Ля иляхе илляллах“, тоест „Няма друго истинско божество, освен Аллах“, най-ниската е да се премахне нещо от пътя, което пречи на хората, а свенливостта (хая) също е от вярата“* (Бухари). Свенливостта показва нашата стойност както при Аллах Теаля, така и при хората. Истинската свенливост се изразява в това човек да се пази от противопоставяне на Аллах. Разбира се, че не е правилно човек да бъде неблагодарен към своя Създател, Който го е дарил с безброй блага и го е въздигнал над всички Негови творения. Тогава истинската ни вяра в Аллах, изпълнението на ибадетите, които е заповядал, и следването на това, което Той е повелил и забранил, са признак на нашия свян, който изпитваме пред Него.

Братя мюсюлмани!

Пейгамбера (с.а.с.) е казал: *„Ислямът е добрият нрав“* (Кенз-ул-уммал). Именно поради това вярващият мюсюлманин трябва постоянно да развива добрите си нрави и да следва прекрасния ислямски морал. Защото точно тези негови качества го правят по-висш и специален сред останалите създания. Затова, както ние самите трябва да бъдем учтиви и свенливи, така също трябва да предадем тези добри качества и на нашите деца. Расулюллах (с.а.с.) е казал: *„Нито един баща не е дал по-добър подарък на своето дете от доброто възпитание“* (Тирмизи). От този хадис разбираме, че преди всичко трябва да научим нашите деца на добри отношения и да ги предпазим от всички неморални действия и недостойно поведение. В противен случай, Аллах да пази, ще загубим задоволството на Аллах, а заедно с това – и уважението на хората около нас.

HAZRETİ OSMAN BİN AFFAN (R.A.)

رَبَّنَٓا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادٖي لِلْاٖيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّاۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ
عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِۚ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemiz, Hazreti Peygamber (s.a.s.)'in cennetle müjdelediği, üçüncü halifesi Hazreti Osman hakkında olacaktır. Hazreti Osman (r.a.), Müslüman olmadan önce ticâretle uğraşırdı ve çok zengin bir tüccârdı. Hazreti Ebû Bekir'in de iyi arkadaşı idi. Câhiliye devrinin pisliklerine, yani putlara tapmamış, kumar, içki ve zinaya hiçbir zaman bulaşmamıştı. Onun Müslüman oluşu şöyle anlatılır: Bir gün Hazreti Ebû Bekir (r.a.) onun yanına gelerek şöyle demişti: "Ey Osman, sen akıllı adamsın. Hiç görmeyen, işitmeyen, fayda veya zarar veremeyen şeylere nasıl taparsın? Onları nasıl ilâh olarak kabûl edersin?" Kendisi bunun üzerine şu cevabı verdi: "Ey Ebû Bekir, doğru söylüyorsun. Ben de bu mantıksızlığın farkındayım. Fakat çâre bulamamıştım." O zaman Hazreti Ebû Bekir (r.a.) dedi ki: "Merak etme, artık bize hak yolu gösteren zât geldi. Ben kendisinin peygamber olduğuna inandım, îmân ettim. Gel seni de huzûruna götüreyim, sen de îmân et!" Sonra beraberce Rasûlüllah'ın huzûruna vardılar ve orada Müslüman oldu.

Kardeşlerim!

Hazreti Osman, çok cömert idi. İyilik yapmayı çok severdi. Bunun için Rasûlüllah Efendimiz onu çok severdi. Bir gün, ashâbının ileri gelenlerinden birçoğunun bulunduğu bir toplantıda sohbet buyururken: "Herkes dostunun yanına varsın!" deyiverdi. Bunu üzerine herkes sevdiği arkadaşının yanına gitti. Peygamber Efendimiz de Hazreti Osman'ı yanına alıp buyurdu ki: "Sen, dünyada ve âhirette benim en sevdiğim arkadaşlarımdansın."

Hazreti Ayşe (r.anha) ise şöyle anlatır: "Rasûlüllah Efendimiz, bir gün istirahat ediyordu. Bu sırada Hazreti Ebû Bekir içeri girmek için izin istedi. İzin verilip içeri girdi. Rasûlüllah hiç hâlini değiştirmedi. Sonra Hazreti Ömer girdi. Yine hâlini değiştirmedi. Uzanmış vaziyette iken onlarla sohbet ettiler. Daha sonra, Hazreti Osman kapıya gelip girmek için izin istedi. Peygamber Efendimiz kalkıp oturdular ve Osman'ı bu şekilde kabûl ettiler. Hepsi gittikten sonra sordum: Babam Ebû Bekir ve Hazreti Ömer içeri girdiklerinde hiç hâlinizi bozmadınız. Fakat Hazreti Osman içeri girince oturdunuz. Bunun sebebi nedir? Şöyle cevap verdi: *"Meleklerin hayâ ettikleri bir kimseden ben nasıl hayâ etmeyeyim?!"*

Değerli Müslümanlar!

Hazreti Osman'ın meziyetleri ve hayırları o kadar çoktur ki, anlatılamaz. Lâkin onun öyle bir mertebesi var ki, şeref olarak ona yeter. Peygamberimiz, Osman (r.a.)'a Zinnûreyn lakabı vermişti. Bunun sebebi ise, iki kere kendisine damat olmasıdır. Hazreti Osman, Müslüman olduktan sonra, Peygamberimizin kızı Rukiye ile evlendi. Rukiye, Bedir savaşından sonra vefât edince, Peygamberimizin diğer kızı Ümmü Gülsüm de Hazreti Osman'a nikâhlandı. Bu bakımdan ona, Peygamberimizin iki kızıyla evlenme nimetine kavuşmuş olduğu için iki nûr sahibi mânâsına "Zinnûreyn" denmiştir. Hatta bir gün Peygamberimiz şöyle buyurmuştu: *"Bütün peygamberler, hayatlarında bir kimse ile iftihâr etmiştir. Ben de Osman bin Affân ile iftihâr ederim. Bir kızım daha olsaydı, yine de ona verirdim!"*

Muhterem Müslümanlar!

12 sene hilâfet makâmında kalan Hazreti Osman çok cesûr biriydi. Onun devrinde birçok yerler fethedildi. İslâm dünyası çok genişledi. Münâfıklar, Müslümanların arasına fitne tohumları ekmeye başladı. Bu fitnecilerin başı İbn Sebe idi. Bir gün yüzlerce avanesi ile beraber Hazreti Osman'ın evini kuşattılar ve Kur'ân-ı Kerîm okurken saldırıp o mübarek sahabîyi şehîd ettiler. Son nefesini verirken şöyle duâ etti: "Yâ Rabbî, ümmet-i Muhammedi, tefrikadan, fitneden koru!" Ve bunu üç defa tekrarladı. Rabbim ondan ve bütün sahâbe-i kirâmdan razı olsun!

Biz de devamlı şu duayı yapmaya gayret edelim: ***"Rabbimiz! Doğrusu biz 'Rabbinize inanın!' diyerek, imana çağıran bir davetçiyi işitip iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi sil ve bize iyilerin ölümünü nasip et."*** (Âl-i İmrân, 3/193)

ХЗ. ОСМАН ИБН АФФАН (Р.А.)

رَبَّنَٓا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادٖى لِلْاٖيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّاۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِۚ

Уважаеми мюсюлмани!

В днешното ни хутбе ще говорим за Хазрети Осман (р.а.), третия праведен халиф и един от известените приживе с дженнет от Пейгамбера (с.а.с.) – ашерат-ул-мубешшера. Преди да стане мюсюлманин, той се занимавал с търговия и бил богат човек. Бил един от най-добрите приятели на Хазрети Ебу Бекир (р.а.). Никога не е попадал в мръсотиите от периода на невежеството, т.е. не се е кланял на идолите, не играел хазарт, не употребявал алкохол и не вършел прелюбодеяние. Разказва се, че станал мюсюлманин с помощта на Ебу Бекир (р.а.). Един ден той дошъл и му казал: „О, Осман, ти си умен човек. Как се молиш на неща, които не виждат, не чуват и не допринасят нито полза, нито вреда? Как ги приемаш за свои божества?". Тогава той отговорил: „Да, и аз зная, че това е нелогично, но все още не съм намерил истината". Тогава Ебу Бекир (р.а.) казал: „Не се притеснявай, вече дойде човекът, който ще ни покаже правия път. Аз повярвах, че той е Пратеник на Аллах, ако искаш, ще заведа и теб, повярвай и ти". После заедно отишли при Расулюллах (с.а.с.) и той станал мюсюлманин.

Уважаеми братя!

Хазрети Осман (р.а.) бил много щедър човек. Обичал да прави добрини. Именно поради това Пратеника на Аллах (с.а.с.) го обичал много. Един ден на събрание, където се намирали повечето от известните сахабии, Пейгамбера (с.а.с.) казал: *„Всеки да отиде при своя приятел"*. Всеки отишъл при приятеля си, който смятал за най-близък, а Пейгамбера (с.а.с.) се доближил до Осман (р.а.) и казал: *„Ти си сред най-близките ми приятели както на този свят, така и в отвъдния!"*. А Хазрети Айше (р.анха) разказва следния случай: „Един ден седяхме вкъщи с Пратеника на Аллах, той се беше облегнал на стената и протегнал краката си напред. След малко на вратата дойде баща ми Ебу Бекир (р.а.) и поиска разрешение да влезе. Пейгамбера (с.а.с.) му позволи и той влезе при нас, след което остана облегнат назад и не промени стойката си. После дойде Омер (р.а.) и той влезе. Пратеника остана в същото положение. Не след дълго пристигна и Осман, който също поиска да влезе. Тогава Пейгамбера (с.а.с.) стана, събра се и седна на колене, после покани Осман (р.а.) да влезе. Когато видях това, доста се учудих и когато всички си отидоха, попитах Пратеника на Аллах защо е сторил така, а той отвърна: „Как да не го сторя пред човек, пред когото дори и меляикетата изпитват свян (хая)?".

Скъпи братя!

Добрините и качествата на Осман (р.а.) са толкова много, че е невъзможно да бъдат разказани. Но той има една степен, която му е достатъчна, за да бъде почитан. Пейгамбера (с.а.с.) го наричал „Зи-н-нурейн", а причината за това е, че той се оженил за две от дъщерите на Мухаммед (с.а.с.). Първо се оженил за Рукийе, а след битката при Бедр, когато тя починала, се оженил за Умму Гюлсюм. Именно затова бил наречен „притежателя на двете светлини", т.е. „Зи-н-нурейн".

Един ден Пратеника на Аллах казал: *„Всички пратеници са се гордели с един от своите сподвижници и аз се гордея с Осман ибн Аффан. Ако имах още една дъщеря, пак бих я омъжил за него!"*.

Уважаеми мюсюлмани!

Хазрети Осман останал на халифския пост точно 12 години. През това време редица градове и държави били превзети и мюсюлманската държава се разширила. Но и раздорите и двуличниците в нея се увеличили. Водачът на тези раздорници бил Ибн Себе. Един ден със стотици негови съмишленици обградили къщата на Осман (р.а.) и не след дълго нахлули вътре и го убили, когато той четял Коран-и Керим. Последните думи, които излезли от устата му, били: „О, Аллах, опази уммета на Мухаммед (с.а.с.) от разцепление и раздор!". Казал това три пъти и предал душата си на Аллах. Нека Всемогъщия бъде доволен от него и всички останали сподвижници на Мухаммед (с.а.с.)! И нека винаги да отправяме следната дуа, за да сме близо до такива извисени раби на Аллах:

„Господарю наш, чухме вестител да зове към вярата: „Вярвайте в своя Господар!". И повярвахме. Господарю, опрости греховете ни и отмахни от нас лошите ни постъпки, и ни прибери с праведниците!" (Ал-и Имран, 3: 193)

MİRAC KANDİLİ

سُبْحَانَ الَّذٖٓى اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذٖى بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖيرُ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemiz Mirac Kandili hakkında olacaktır.

Mirac; insanlığın kurtuluşu için gönderilen Sevgili Peygamberimizin yaptığı, mukaddes ve manevî bir yolculuktur. Birçok ilâhî sırrı, hikmet ve bereketi bünyesinde barındıran bu gece, İsrâ suresinin ilk ayetinde şöyle ifade edilmektedir: ***"Kendisine ayetlerinden bir kısmını göstermek üzere kulu Muhammed'i bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiği Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah'ın şânı ne yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."*** (el-İsrâ, 17/1)

Aziz Müminler!

Mirac mucizesi, biz Müslümanlar için ilâhî rahmet ve lütuflarla doludur. Mirac olayının en önemli sonuçlarından biri, İslâm'ın beş temel esasından biri olan beş vakit namazın farz kılınmasıdır.

Namaz, dinin direği, imanın alâmeti, amellerin en faziletlisi ve Allah'a en sevimli olanıdır. Namaz, kalbin nuru, gönüllerin safâsı, takvâ ehlinin göz aydınlığı, müminlerin miracıdır.

Bu sebeple her mümin namaza başladığında, namazın kendisinin miracı olduğunu, dolayısıyla Yüce Allah'ın huzurunda bulunduğunu bilmeli, namazın dışında da mirac şerefine ermenin şuurunda olarak hareket etmelidir.

Mirac, Peygamberimizin şahsında insanlığın önüne açılan sınırsız bir yükseliş ufkudur. Çünkü miracın özünde her türlü kötülükten arınma, insanlığın yararına değerler üretme, fedakârlık, paylaşma, sorumluluk, zamanın önemini kavrama ve ilâhî emirlere teslimiyet göstererek yüce mertebelere erişmek vardır.

Değerli Müminler!

Mirac Gecesi, duygu ve düşüncelerimizi yenileyerek ilâhî rahmeti kazanacak işler yapmamız, kulluk bilincine ulaşarak dua ve niyazda bulunmamız için bir nimettir, vesiledir. Bunun için manevî duygularımızı canlandıran, iç dünyamızı değerlendirme imkânı sağlayan, sorumluluğumuzu hatırlatan bu geceyi iyi değerlendirelim. Duyguların ve hislerin coştuğu, dua ve niyazların semaya yükseldiği, inananların huzur bulduğu bu gecede gönüllerimizde ümit ve ilahi aşk kandillerini yakalım, miracın engin mesajını ruhlarımızda hissedelim. Yüce dinimiz İslâm'ın "yaratılanı yaratandan ötürü sevme" prensibini hatırlayarak gönül kapılarımızı herkese açalım.

Bu duygu ve düşüncelerle, Mirac Kandilinizi tebrik ediyor, miracın bir bölümünün gerçekleştiği Mescid-i Aksâ ve çevresinde meydana gelen üzücü olayların son bulmasını, bu kandilin İslâm âleminin birlik ve beraberliğine, insanlığın barış, huzur ve hidayetine vesile olmasını, savaş ve şiddetin yerini huzur ve barışın almasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

НОЩТА МИРАДЖ

سُبْحَانَ الَّذِى اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Уважаеми мюсюлмани!

Днешното ни хутбе ще бъде относно Нощта Мирадж.

Мираджът е едно свещено и духовно пътуване, осъществено от Мухаммед (с.а.с.), който бе изпратен за милост и спасение на хората и световете.

Тази нощ, която съдържа в себе си редица божествени тайни, мъдрости и благодеяния, се изразява в първия айет на сура ел-Исра по следния начин: ***„Всечист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Месджид-и Харам до Месджид-и Акса, околностите на който Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечуващия, Всезрящия”*** (ел-Исра, 17: 1)

Скъпи вярващи!

За нас, мюсюлманите, мирадж е муджизе (чудо), изпълнено с милост и благодат. Една от най-важните последици на това събитие е, че по време на Исра и Мирадж става задължителен петкратният намаз, който е един от стълбовете на ислямската религия.

Намазът е признак и опора на вярата, най-добродетелното и обичано дело при Аллах Теаля. Намазът е светлината и утехата на сърцата, сиянието в очите на праведниците и мираджът на вярващите. Именно поради това, когато вярващият започне да се кланя, трябва да осъзнае, че намазът е неговият мирадж и че той постоянно се намира пред Аллах (с.т.). Той трябва да остане със същото съзнание и през цялото време извън намаза.

Мираджът е неограничена възможност за възход, отворила се пред човечеството в лицето на Пейгамбера (с.а.с.). Тъй като в неговата основа са заложени пречистването на човека от всички видове злини, произвеждане на ценности в полза на човечеството, саможертва, споделяне и отговорност, схващане и осъзнаване значението на времето и достигане до най-висшите степени чрез изпълнението на повелите на Аллах.

Братя мюсюлмани!

Нощта Мирадж е голяма благодат за нас и средство, чрез което ние можем да подновим нашите чувства и мисли; да сторим дела, чрез които да спечелим задоволството на Всевишния Аллах; и чрез дуа и молба към Него да достигнем съзнанието, че сме Негови раби. Затова нека добре да се възползваме от тази вечер, съживяваща духовните ни чувства, даваща ни възможност да оценим нашия вътрешен свят и напомняща за отговорността, която носим.

В тази вечер, в която емоционалните чувства избликват, молбите и молитвите се издигат към небесата и вярващите чувстват щастие и покой, нека в сърцата си запалим светлината на надеждата и любовта към Аллах Теаля и дълбоко в душите си да почувстваме посланието на тази велика нощ. И припомняйки си принципа на нашата свята религия: „Да обичаш творението заради неговия Творец“, да отворим портите на нашите сърца за всички.

Обзет от тези чувства и мисли, още веднъж искам да ви честитя Нощта Мирадж, като се моля на Всевишния Аллах тази вечер да бъде повод за сплотяването на ислямския свят и прекратяването на размириците около Месджид-и Акса, както и да замени войната и насилието със спокойствие и мир за цялото човечество.